

Arrest

nr. 65 181 van 27 juli 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 26 april 2011 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 25 maart 2011 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9*bis* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 mei 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 juni 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. CILINGIR, die *loco* advocaat F. HASOYAN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat A. DE MEU, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 16 december 2009 dienen verzoeker en zijn ouders een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9*bis* van de vreemdelingenwet.

1.2. Ten aanzien de ouders van verzoeker wordt op 25 maart 2011 een beslissing genomen waarbij de aanvraag op grond van artikel 9*bis* van de vreemdelingenwet onvankelijk, maar ongegrond wordt verklaard.

1.2. Diezelfde dag wordt de aanvraag van verzoeker om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9*bis* onontvankelijk verklaard. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

"Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 14.12.2009 werd ingediend door :

K., K. (R.R.: ...)

nationaliteit: Armenië (Rep.)

geboren te (...)

adres: (...)

in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij artikel 4 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.

Redenen:

De aanvraag ging niet vergezeld van een kopie van het internationaal erkend paspoort of een gelijkgestelde reistitel, noch van een kopie van de nationale identiteitskaart, noch van een geldige motivering die toelaat betrokkene vrij te stellen van deze voorwaarde op grond van art. 9bis, §1 van de wet van 15.12.1980, gewijzigd door art. 4 van de wet van 15.09.2006.

Betrokkene toont niet op geldige wijze aan dat hij zich in de onmogelijkheid bevindt om het vereiste identiteitsdocument te verwerven in België. Derhalve is de documentaire ontvankelijkheidsvoorwaarde voor deze aanvraag niet vervuld."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel werpt verzoeker de schending op van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, de materiële motiveringsplicht, en de zorgvuldigheidsplicht.

Hij betoogt dat de bestreden beslissing wel gemotiveerd wordt, maar dat deze motivering niet correct en niet afdoende is.

De verwerende partij heeft ten onrechte een afzonderlijke beslissing genomen aangaande verzoeker aangezien duidelijk uit de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis blijkt dat hij als kind van het kerngezin werd opgenomen in de aanvraag, en niet als oorspronkelijke aanvrager zelf.

Bovendien toont verzoeker zijn identiteit aan met een 'certificate of return' van de Armeense Republiek. Aan documentaire ontvankelijkheidsvoorwaarde is dus wel degelijk voldaan.

Voorts toont verzoeker aan op ononderbroken wijze in België te hebben geleefd samen met zijn ouders en dit sinds ten minste 31 maart 2007. Hij voegt ter ondersteuning van dit argument een aantal foto's bij. Zijn ouders hebben in hun beroepsakte van 24 april 2011 ook de vereiste overtuigingsstukken neergelegd.

De motivering van de bestreden beslissing is in zijn geheel gestandaardiseerd en is allerminst toegespitst op zijn concrete en unieke situatie.

De verwerende partij heeft voorts de verplichting om, voor het nemen van de bestreden beslissing, bijkomende stukken te vragen aan de verzoekende partij indien het dossier onvolledig zou zijn, wat zij *in casu* heeft nagelaten. In vele dossiers met betrekking tot een aanvraag om machtiging tot verblijf wordt nochtans om bijkomende stukken of informatie verzocht. De bestreden beslissing werd dan ook op onzorgvuldige wijze genomen. De motiveringsplicht en de zorgvuldigheidsplicht zijn geschonden. Uit voorgaande, zo besluit verzoeker, blijkt dat de bestreden beslissing niet juist of juridisch aanvaardbaar is en dat zij steunt op onjuiste, juridisch onaanvaardbare motieven en dat zij dus niet behoorlijk naar recht gemotiveerd is.

2.2. De motieven van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in die beslissing gelezen worden zodat de verzoekende partij er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover zij in rechte beschikt. Daarmee is voldaan aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (RvS 5 februari 2007, nr. 167.477; RvS 31 oktober 2006, nr. 164.298; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.358; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.357; RvS 21 september 2005, nr. 149.149;

RvS 21 september 2005, nr. 149.148). De verzoekende partij maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering haar niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht.

2.3. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan de gemachtigde van de staatssecretaris de verplichting op zijn beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding.

2.4. De verwerende partij stelt in de nota met opmerkingen terecht dat de verzoekende partij op het moment van de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9*bis*, meerderjarig was. De aanvraag dateert immers van 14 december 2009, ontvangen door het stadbestuur van Geraardsbergen op 16 december 2009 en de verzoekende partij werd geboren op 2 september 1985. Er is geen enkele wettelijke bepaling die de verwerende partij verplicht één enkele beslissing te nemen wanneer verschillende meerderjarige personen samen een aanvraag indienen. Integendeel is de verwerende partij verplicht elke zaak individueel te onderzoeken naargelang de specifieke omstandigheden van de zaak.

Artikel 9*bis* van de Vreemdelingenwet bepaalt dat in buitengewone omstandigheden en op voorwaarde dat de vreemdeling over een identiteitsdocument beschikt, de machtiging tot verblijf kan worden aangevraagd bij de burgemeester van de plaats waar hij verblijft en voorziet verder een aantal uitzonderingen op de voorwaarde dat de vreemdeling over een identiteitsdocument moet beschikken, met name wanneer diens asielaanvraag niet definitief werd afgewezen of er een toelaatbaar cassatieberoep tegen werd ingesteld en dit tot op het ogenblik waarop een verwerpingsarrest inzake het toegelaten beroep is uitgesproken enerzijds, of de vreemdeling op geldige wijze aantoonde dat hij zich in de onmogelijkheid bevindt om het vereiste identiteitsdocument te verwerven in België.

Uit het administratief dossier blijkt dat wél een identiteitsdocument werd neergelegd van de ouders van verzoeker, doch enig document aangaande verzoeker zelf ontbreekt, net zoals enige indicatie omtrent het feit dat hij er wel degelijk over beschikt of het eventueel van toepassing zijn van één van de voormelde uitzonderingen. Gelet op het feit dat verzoeker dus niet aantoonde dat hij zich in deze of gene situatie bevindt, terwijl dat voor zijn ouders wel het geval is, kan de verwerende partij geen kennelijk onredelijk of onzorgvuldig handelen worden verweten waar zij de aanvraag in zoverre die betrekking had op verzoeker onontvankelijk heeft bevonden en deze van zijn ouders onvankelijk doch ongegrond.

Waar verzoeker overigens aanvoert dat de verwerende partij de verplichting heeft om, voor het nemen van de bestreden beslissing, bijkomende stukken te vragen aan verzoeker indien het dossier onvolledig zou zijn, kan hij evenmin worden bijgetreden. De toepasselijke wetsbepaling, zoals hierboven aangehaald, laat niet aan duidelijkheid te wensen over voor wat betreft de voorwaarde van het beschikken over een identiteitsdocument. Gezien het feit dat verzoeker zich gebaseerd heeft op artikel 9*bis* van de Vreemdelingenwet wist hij, of diende hij minstens te weten, aan welke voorwaarden hij moest voldoen bij het indienen van de aanvraag. De bewijslast bij het indienen van een aanvraag rust voorts op de aanvrager zelf, die zelf de nodige elementen moet bijbrengen die zijn aanspraak op, in casu een verblijfsrecht, ondersteunen. De niet gestaafde bewering dat in andere gevallen wél navraag zou zijn gedaan door de verwerende partij, doet daaraan geen afbreuk.

2.5. Verzoeker betoogt nog dat hij zijn identiteit aantoonde met een 'certificate of return' van de Armeense Republiek, waarvan hij een kopie bij zijn verzoekschrift voegt. Dit stuk wordt blijkens het administratief dossier voor het eerst ter gelegenheid van het beroep voor de Raad bijgebracht. Dienvolgens kan het verwerende partij niet ten kwade worden geduid er geen rekening mee te hebben gehouden met of er niet over te hebben gemotiveerd, nu zij hiervan niet op de hoogte werd gesteld. Het kan de Raad er dan ook niet toe brengen de bestreden beslissing onwettig te bevinden. De regelmatigheid van een administratieve beslissing dient immers te worden beoordeeld in functie van de gegevens waarover het bestuur ten tijde van het nemen van zijn beslissing kon beschikken om deze te nemen (RvS 23 september 2002, nr. 110 548; RvS 26 februari 2009, nr. 4069 (c)). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zou zijn bevoegdheid overschrijden door bij zijn wettigheidstoetsing rekening te houden met gegevens worden voorgelegd na de bestreden beslissing (RvS 18 juni 2009, nr. 194 395) en op die manier zelf de onvankelijkheid van de aanvraag te gaan beoordelen. Immers kan de

Raad als annulatierechter enkel een wettigheidstoezicht op de bestreden beslissing uitoefenen (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Memorie van Toelichting, Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 94).

2.6. Verzoeker toont niet aan dat de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid op kennelijk onredelijke wijze, of met miskenning van de in het dossier voorliggende stukken heeft beslist tot de onontvankelijkheid van de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet. Hij toont noch een schending van de motiveringsplicht, noch een schending van de zorgvuldigheidsplicht aan. Gelet op deze vaststelling kan het bijbrengen van de foto's die een ononderbroken verblijf zouden moeten aantonen, geen soelaas brengen. Het aangetoond zijn van het ononderbroken verblijf situeert zich in het stadium van de gegrondheid van de aanvraag, die *in casu* niet aan de orde is.

2.7. Het enig middel is niet gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig juli tweeduizend en elf door:

mevr. A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

A. WIJNANTS